

Jan Artymiuk

Official Number	780030
Rank	polski: chor. rtg./300 DB/ brytyjski: W/O
Date of birth	1915-06-24
Date of death	1986-01-27
Cemetery	Melbourne, Springvale Necropolis Cemetery. Wsp. -37.943385, 145.178833
Grave	Rodzinny;
Photo of grave	
Country	Australia
Period	Okres powojenny

Source

"Polskie Siły Powietrzne..." T.J. i Anna Krzystek
Wojtek Małecki-materiały zagraniczne via Wiesław Grudniak
Zdjęcie grobu: Lucyna Artymiuk via Piotr Hodyra
Biogram W. Zmyślony: www.polishairforce.pl/artymiukj.html

Jan Artymiuk urodził się w m. Branica w rodzinie Józefa i Karoliny (z d. Golach) Artymiuków (W. Grudniak).

Jan Artymiuk urodził się 24 czerwca 1915 r. na Lubelszczyźnie. W 1933 r. wstąpił do Szkoły Podoficerów Lotnictwa dla Małoletnich. Trzy lata później ukończył ją. Jako radiotelegrafista. został skierowany do 1 pułku lotniczego. To w syrenim grodzie przez rok podnosił swoje umiejętności jako radiotelegrafista i strzelec pokładowy. Następnie został przeniesiony w ramach tego samego pułku został przydzielony do eskadry bombowej. Ta w sierpniu 1938 r. została przemianowana na eskadrę ćwiczebno - bombową. W związku z planem mobilizacyjnym Jan został przeniesiony do plutonu radionawigacyjnego przy Brygadzie Bombowej. We wrześniu 1939 r. nie brał udziału w lotach bojowych. Ewakuowany ze swoją jednostką na wschód przekroczył granicę z Rumunią w Kutach, 17 września. Drogą morską przedostał się do Marsylii. Trafił do podoficerskiego obozu dla lotników. Przebywał w nim ponad półtora miesiąca. Następnie zgłosił się do wyjazdu do Wielkiej Brytanii. Odpłynął do niej w jednej z pierwszych grup. Początkowo przebywał na stacji RAF Eastchurch. Z niej został skierowany Bramcote. Latem 1940 r. z chwilą sformowania dwóch polskich dywizjonów bombowych (300 "Ziemi Mazowieckiej" i 301 "Ziemi Pomorskiej") znalazł się wśród załóg 300 Dywizjonu. Gdy Dywizjon szkolił się na lekkich bombowcach Battle z trzyosobową załogą, Janowi zgodnie z polską specjalnością przypadło stanowisko strzelca radiotelegrafisty. W sierpniu i wrześniu 1940 r. brał udział w zwalczaniu niemieckiej floty inwazyjnej. Po przebrojeniu rodaków w Wellingtony rozpoczął loty na nich. Nocą z 23 na 24 marca 1941 r. jako członek jednej z czterech załóg poleciał na historyczne pierwsze bombardowanie Berlina przez Polaków. Latał następnie nad cele położone we Francji, Holandii i Niemczech. Nocą z 10 na 11 lipca 1941 r. wystartował do 29 lotu bojowego z zadaniem bombardowania Kolonii. W locie powrotnym w rejonie miejscowości Turnhout w Belgii został zestrzelony. Załoga szczęśliwie ratowała się na spadochronach. Niestety, dostała się do niewoli. Przebywał w niej do końca wojny. Po czym powrócił do Anglii. Wstąpił do Polish Resettlement Corps. W sierpniu 1948 r. przeszedł do cywila i wyemigrował do Australii. Trafił do obozu dla imigrantów w Nowej Południowej Walii. Początkowo pracował fizycznie. Osiedlił się w Melbourne. Przekwalifikował się na elektryka i pracował w elektrowni. Jego ostatnią posadą było stanowisko starszego elektryka w fabryce w Melbourne. Działał w organizacjach polskich w Australii. Działał w Stowarzyszeniu Lotników Polskich. Pełnił funkcję wiceprzewodniczącego oraz skarbnika oraz Stowarzyszeniu Polaków. Zmarł 27 stycznia 1986 r. Pochowany został w Melbourne.

Opracowanie Konrad Rydołowski